

Katedra výtvarné výchovy a kultury
Klatovská 51, 306 14 Plzeň
Tel.: 377 636 493, 377 636 471
e-mail: suromar@kvk.zcu.cz

Protokol o hodnocení Bakalářské práce

Název práce: Ikonologická a ikonografická analýza výtvarného díla a jejich možnosti i omezení (na příkladu konkrétního díla)

Práci předložila studentka: Kristýna Říhová

Studijní obor: Vizuální kultura se zaměřením na vzdělávání

Posudek vedoucího práce: doc. PhDr. Jaroslav Bláha, Ph.D.

Téma bakalářské práce Kristýny Říhové je z hlediska budoucí praxe učitelky výtvarné výchovy – konkrétně v souvislosti s problematikou práce s uměleckým dílem – poněkud odtažitě zejména proto, že se zaměřuje především na ikonografii a ikonologii. I z odborného uměleckohistorického hlediska postrádám adekvátní formální analýzu, protože i v křesťanském umění obsah úzce souvisí s formou. Právě striktní zaměření na symbolický obsah a degradace formy na pouhý předikonografický rozbor bylo jistou slabinou Panofského koncepce (do značné míry dané myšlením doby). To si uvědomili jeho následovníci a propojením se strukturalismem dosáhli posílení významu formální složky ikonologické analýzy (H. Damisch). Pokud je práce tak důsledně zaměřená na ikonologickou a ikonografickou analýzu barokních obrazů, pak by v literatuře neměla chybět Ikonologie Cesara Ripy. Tyto výtky však nelze vztahovat k autorce bakalářské práce ale spíš k jejímu zadání.

Samotná struktura práce naopak zadání odpovídá. Úvod seznamuje čtenáře s celkovým zaměřením práce i jednotlivých kapitol. Rozsah i základní informace o ikonografii a ikonologii, čerpající především z Panofského studie Význam ve výtvarném umění, odpovídají zaměření práce. Postrádám však alespoň stručnou zmínku o Ikonologii Césara Ripy, která je pro obsahový výklad barokního díla nezbytná, stejně jako alespoň náznak zásadních proměn pojetí ikonologie v druhé polovině 20. století. Ve vztahu k meritu práce je problematická 2. kapitola věnovaná autorovi obrazu Eliáši Dollhopfovi. To se týká především životopisných údajů. Kapitola měla být zaměřena na formování jeho výtvarného projevu, jehož vyvrcholením jsou právě Pašijové hodiny – i když je třeba uznat, že tyto informace jsou natolik stručné, že koncepci kapitoly až tolik nenarušují. Totéž se týká i druhého umělce, Matthäuse

Mathiowitze. Kvalitně zpracovaná je 3. kapitola Pašijové motivy. 4. kapitola je až příliš soustředná na faktografické údaje.

Popis obrazu v 5. kapitole odpovídá prvotnímu neboli přirozenému významu čili předikonografickému popisu podle Panofského. Citelně zde postrádám hermeneutickou komparační analýzu obou obrazů (Mathiowitze a Dollhopfa). Ještě víc mi však chybí typologická analýza simultánních obrazů, mezi které Pašijové hodiny patří – např. srovnání s obrazem H. Bellechose Ukřižování a mučení sv. Diviše (asi 1416) nebo s Turínskými pašijemi H. Memlinga (1470). Rozhodně nejkvalitnější částí práce je kapitola věnovaná ikonografickému rozboru Pašijových hodin. Plně chápu důvod uváděný autorkou ohledně ikonologické analýzy, které nemohla být věnována stejná pozornost jako ikonografickému rozboru. K největším kladům práce patří pečlivý a bohatý poznámkový aparát, který svědčí o důsledné analýze zvolené odborné literatury.

Při obhajobě by se autorka měla zaměřit na dva okruhy otázek:

- 1. V čem spočívá typologická odlišnost simultánních obrazů Pašijových hodin Eliáše Dollhopfa, Ukřižování a mučení sv. Diviše od Henriho Bellechose a Turínských pašijí Hanse Memlinga (reprodukce obou obrazů najdete na www.wga.hu)?*
- 2. Jak byste uplatnila ikonografii v hodinách výtvarné výchovy?*

Bakalářskou práci hodnotím jako velmi dobrou a doporučuji ji k obhajobě.

Navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Velmi dobře

Datum: 9. 8. 2020

Podpis: doc. PhDr. Jaroslav Bláha, Ph.D.

Kopie souhlasí s originálem dle čl. 4 odst. 5 Směrnice rektora č. 33R/2017

Západočeská univerzita
Fakulta pedagogická
Katedra výtvarné výchovy a kultury

